

Pirmā Pasaules kara cēloņi

Pagājušā gadsimta sākumā (1914. – 1918. gadā) notika viens no lielākajiem kariem cilvēces vēsturē – Pirmais pasaules karš. No toreizējām 59 pasaules valstīm karadarbībā iesaistījās 38 valstis, tāpēc to arī sauc par pasaules karu.

Visas valstis, izņemot Franciju, bija impērijas. Par impērijām sauca lielas valstis, kuras bija iekarojušas un pakļāvušas plašas teritorijas ar tajās mītošajiem iedzīvotājiem, tostarp aizjūras teritorijas Āfrikā un Āzijā. Šādas aizjūras teritorijas sauca par kolonijām. Pakļautajās teritorijās to iedzīvotājiem tika uzspiesta lielvalstu griba un iekarotāji bija noteicēji. Impērijās vara galvenokārt piederēja vienam cilvēkam – monarham jeb valdniekam, kurš viens pats varēja izlemt savas tautas un valsts likteni. Francijā valsts iekārta bija republika, taču arī tai bija daudz koloniju, kurās vietējie iedzīvotāji tika apspiesti. Lielvalstis centās vēl vairāk paplašināt savas teritorijas un kolonijas, iekarojot svešas zemes. Tāpēc cīņa par jaunām teritorijām un ietekmi pasaulē kļuva par galveno Pirmā pasaules kara cēloni.